

Středa patří germánštině a to s sebou bereme ohařiska vždycky do Prahy. Brtník s nimi skočí po práci na čůrací a venčící procházku a pak šup se vzdělávat. Po dovzdělání se následuje docela švuňk, protože se musí provést velkonákup, obstarat večeri psí i lidskou, stihnout něco v bytě z domácích prací, jako je třeba potřeba vyprat a taktéž zušlechtit obě tělesné schránky v trochu vyšším standardu, než nabízí chalupa.

No a poté následuje dlouhá večerní prochajda. Teď jsou krásný teplý večery a to se to courá. Talimůra se kupodivu chová na vodítku jako dáma, neb jest pobýtem na čerstvém venkovském vzduchu patričně zmožena. Rumíček si pobíhá kolem a já si sem tam udělám cvičný přivolání, nebo třeba zastavení. Ať se neloncáme jen tak. Ale hlavní náplní je to loncání se. A vezmu to tentokrát pěkně do sídláku.

A zrovna, když to točím, že se budeme vracet, zblejsknu na chodníku před vchodem do jednoho z domů ležet mourka. Ha! To se musí využít. Šero a barva kočky mi jdou na ruku. Pěkně nám ta číča splývá s chodníkem, takže mám před Talimůrou náskok a můžu si to pěkně připravit. Tali o kočce ví, ale neví KDE je. Cítí jí a je krapítek zmatená, že ji nevidí. Natáhnu si její pozornost alespoň tak trochu jak to jde a pak velím sedni. Jak je zmatená, tak i poslechne □ a udělá dřepkins. Sednu si k ní, chytím co největší stabilitu chytit můžu a kočku jí ukážu. Když se chystá dát do pohybu, sdělím, jí, že "NE! A sedíš!" A opravdu sedíme!! Čumim teda. Rumíčka, který se chystá jít kočičóna prozkoumat zblízka pošlu o kousek dál a on si jde teda radši čuchat.

Mám tak volný ruce. Sedíme s Tali a já jí povídám o kočičce, že to je kamarád, že se NESMÍ, že musí být hodná a blábláblá. Není podstatný obsah, ale forma. A Tali se drží. Pak jí to na chvíli přemůže a hm.. začne řvát, jak prokopnutá a skákat. Z tohodle co předvádí a co vypadá úplně totožně, jako když huláká na psa a když si s ním chce hrát, se tak trochu odvažuju soudit, že snad třeba kočkovrah z ní nebude??? Ale jasně, zatím prostě nevíme.

Každopádně se mi podaří jí znovu uklidnit a posadit. Hladím jí a melu nesmysle. Pak pravím "Se mnou", což značí, jdeš tam kam jdu já, ale volným stylem, není to u nohy, a vykročím. To vodítko svírám fakt pevně. Ale nemusím. Tali je šikovná, nikam se nežene, i když se trochu natáhne. Stačí ale lehký připomenutí a jdeme bez debat, tam kam jdu já. Projdeme takhle kolem kočky několikrát, až už to Tali přestane zajímat!!!! a hezky cape vedle mě.

Tak tohle bylo zatím neklidnější Talivystoupení v přítomnosti kočky. Místo obvyklého cirkusového čísla, tak trochu šachový turnaj □ . Ale je to jako se vším. Co platí dnes, to už zítra ráno je úplně zapomenuto.